

РЕШЕНИЕ

№ 5296

гр. София, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11832** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.19, ал.1-ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) и чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба на Ф. Р. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ш. от САК, срещу Националната агенция за приходите /НАП/, като се претендират

1) имуществени вреди в размер на 15 840,00 лв. като резултат от незаконосъобразни действия на органи на агенцията, вследствие заплатени разходи за правна защита и съдействие във връзка с ревизии на ищеца, ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото - 25.11.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

2) за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. поради негативни изживявания на ищеца във връзка с незаконосъобразни действия на органи на НАП при извършени ревизии на ищеца, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Пред съда исковата претенция се поддържа чрез адв. Ш. - в ход по същество и в писмена защита. Претендира основателността ѝ, като се позовава на събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства - претендира, че са установени всички обстоятелства по възложените срещу ищеца ревизии и отмяната им, както платените суми за адвокатски възнаграждения, и претърпените неимуществени вреди,

като се позовава на разпитаните по делото свидетели.

По възраженията на ответника, първо, че по заведените съдебни производства съдът е присъдил разноси на ищеца, по реда на чл.143 АПК, не освобождавало ответника от пълната отговорност за вреди.Претендира, че на основание чл.1, ал.3 ЗНАП на репарирание подлежат всички разходи, направени от ищеца във връзка с незаконосъобразните актове на ответника. Счита за невярно твърдението, че образуваните съдебни производства са такива без материален интерес. Обезпеченията била наложени до определена парична сума.В случая по отношение на размера на адвокатското възнаграждение намирала приложение чл.8, ал.1, т.5 във вр. с чл.7, ал.7 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения

По второто възражение на ответника, че не е доказана причинно-следствената връзка между отменения акт и настъпилите вреди, също възразява. Стойността на правната работа не се измервала основно с обема ѝ, в случая всички актове, връчени на ищеца били толкова очевидно порочни, че не се налагало излагането на много доводи и аргументи. Определя като несъстоятелно възражението за липса на причинна връзка между незаконосъобразните актове и претърпените вреди. Претендира се и основателност на иска за неимуществени вреди на основание показанията на Т. М.. Действията на органите по приходите при издаването на процесните ревизионни актове надвишили значително нормалното и протекли при явно погазване на закона, независимо че са отменени, психологическият шок от преживяното все още не е изтрит от съзнанието на ищеца и последиците от действията на органите по приходите не са преодоляни, независимо от подкрепата, която е получил от близки и роднини. При определянето на размера на паричното обезщетение следвало да се отчита и продължителността на периода от почти две години, през който период счита, че е осъществявано неправомерно увреждане спрямо ищеца.

Претендира разноси по делото - в общ размер 3 510 лева - по списък, предявен от адвоката.

Ответникът, Национална агенция за приходите чрез юрк. Н., в писмен отговор оспори изцяло исковите претенции. Във връзка с исковата претенция от 15 840 лв. за имуществени вреди, от които 9 000 лв. за изготвяне на две възражения срещу ревизионни доклади и две жалби срещу ревизионни актове - счита в тази част претенцията за несправедлива, необоснована и прекомерно възнаграждение, защото не е осъществена правна помощ в голям обем. По отношение на разликата - 6840 лв. за адвокатски хонорар за изготвяне на жалби и процесуално представителство по три броя наложени предварителни обезпечителни мерки, претендира, че и по трите има образувани съдебни производства. Производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки представлява отделно и самостоятелно административно производство, различно от ревизионното независимо, че можело да се извърши обезпечение само и единствено в хода на ревизията или при издаването на ревизионния акт. Обезпечителното производство съставлявало самостоятелна форма на защита, която не оказвала въздействие върху определянето на публичните задължения. Заплатеното адвокатско възнаграждение е претендирано в съдебни заседания, страната е упражнила правото си да претендира разноси по делото и това право било уважено. Претендирането на същите суми като имуществени вреди по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ се явявало вече повторно. Претендира, че с уважаването на

претенцията за имуществени вреди би се стигнало до неоснователно обогатяване на ищеца. Претендира, че не са изпълнени кумулативно предвидените предпоставки по чл.4 ЗОДОВ за уважаване и на исковата претенция за неимуществени вреди.

В съдебно заседание ответникът, чрез юрк. Б., иска от съда да отхвърли изцяло предявените искове като неоснователни. Поддържа по същество основанията в писмения отговор. Претендира присъждането на разноски на ответника.

Прокурорът -К. при СГП, изрази становище за основателност на исковете.

По делото са приети писмените доказателства представени от ищеца и ответника, изслушани са свидетелските показания на Д. Т. и Е. М. - за доказване на претърпените неимуществени вреди.

Административен съд София - град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

Наличието на отменен незаконосъобразен акт е абсолютна положителна процесуална предпоставка за предявяване на иска по аргумент на чл. 19, ал. 2 от ЗНАП и чл. 204, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 19, ал. 3 от ЗНАП и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, включително по аргумент и от чл. 300 от АПК. Според последната разпоредба - исковете за обезщетение за вреди, причинени от незаконно принудително изпълнение се разглеждат по реда на АПК, т.е. в производството за обезщетения за вреди по чл.203 и следващите.

Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Фактическият състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ включва отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда. По чл. 19, ал. 1 и ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите НАП отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Също съгласно чл.19, ал.2 ЗНАП, обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия по ал. 1 може да се искат след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на агенцията или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

В казуса по делото незаконосъобразната административна дейност спрямо ищеца се изразява в отменени ревизионни актове и постановление на публичен изпълнител. Ищецът претендира имуществени вреди представляващи разноски за адвокатски възнаграждения и конкретно при обжалването на актове на органите по приходите по

административен ред. Съдът намира доводите на ответника за основателни, разноски за обжалването по административен ред, като имуществени вреди от незаконосъобразен акт, следва да бъдат присъдени на ищеца само в случаите, в които постановленията на публичния изпълнител като краен резултат са отменени. В този смисъл е и съдебната практика - например Решение № 763/16.01.2020г. по адм.д. № 3642/2019 г., III отд. на ВАС, съгласно което: „Съдебната практика приема, че липсва процесуален ред за присъждането на разноските, направени във връзка с обжалването по административен ред (определение № 275/9.01.2012 г. на ВАС по адм. д. № 2/2012 г., определение № 16576/11.12.2013 г., постановено от ВАС по адм. д. № 16146/2013 г.), както и че този законодателен пропуск не може да се запълни с прилагането на чл. 143 АПК по аналогия, тъй като тя касае понасянето на разноските, направени в съдебното производство. Следователно, единственият път за жалбоподателя да възстанови направените разноски при обжалването на актовете по административен ред, е да потърси правата си по общия исков ред, както е прието и в едно от горесцитираните определения на ВАС. Този ред, в конкретния случай е чрез иск по чл. 17, ал. 6 ДОПК вр. с чл. 1 ЗОДОВ. Заплатените адвокатски хонорари във връзка с административното оспорване на постановленията и разпореждането, са вреда за жалбоподателя, тъй като плащането им е довело до намаляване на имуществото му. Тази вреда е в причинно следствена връзка с частично отменените актове, тъй като потърсената адвокатска помощ и заплатените хонорари са именно във връзка със защитата срещу тях чрез оспорването им.“

В съдебното решение е прието частична основателност на исковите - само в частта, в която постановленията на публичния изпълнител като краен резултат са отменени.

1) Ревизионен акт № Р-22221419007499-091-001/20.07.2020г., издаден въз основа на Ревизионен доклад № Р-22221419007499-092-001/08.04.2020г., е отменен с Решение № 1512./01.10.2020г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП - С.. Актовете са издадени в рамките на ревизия на ищеца, възложена със заповед от 22.11.2019г., връчена му на същата дата, като ревизията е възложена за установяване на отговорността на ищеца за задълженията [фирма] - заличено дружество , за задължения през 2018г.

2.Ревизионен акт №Р-22002220006316-091-001/15.06.2021г., издаден въз основа на Ревизионен доклад № Р-22002220006316-092-001/20.05.2021г. издадени в рамките на второ ревизионно производство за същите данъчни периоди, образувано със заповед от 20.10.2020г. Ревизионният акт е отменен с Решение № 1375/07.09.2021г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП - С..

В рамките на двете ревизионни производства, ищецът е подал чрез адв. Ш. две възражения срещу ревизионните доклади и две жалби срещу ревизионния акт. Претендира като имуществени вреди платените възнаграждения както следва :

-По договор за правна защита и съдействие от 18.05.2020г. - лист 36 от делото, за възражение и жалба съответно 1000 и 2000 лв. Плащането на сумата по от 1000 лв. се удостоверява с подписването на договора. Възражението срещу РД от 08.04.2020г. е подадено от адвоката, и жалба срещу РА от 20.07.2020г. - лист 46 от делото на дата 27.05.2020г. На лист 47 от делото е представена разписка от дата 24.07.2020г. за

сумата от 2000 лв. по този договор.

-По договор за правна защита и съдействие от 31.05.2021г. - лист 92 от делото, сумата от 2000 лв. за възражение срещу РД и евентуално жалба срещу РА - 4 000лв. пред директора. Плащането на сумата по от 2000 лв. се удостоверява с подписването на договора. На стр. 112 от делото е представена разписка от дата 21.06.2021г. за получени 4 000 лв. плащане на адвокатско възнаграждение по чл.1,б. б) от договора от 31.05.2021г. Срещу РД от 20.05.2021г. е подадено възражение чрез адвоката на дата 30.06.2021г. - лист 90 от делото. Срещу РА от 15.06.2021г. е подадена жалба от ищеца чрез адвоката - лист 109 от делото.

Ответникът възразява, че претендираното възнаграждение на адвоката е прекомерно и води до неоснователно обогатяване. Видно е обаче, че се касае за задължения в общ размер на 151 975,73лв. по първия ревизионен акт и за задължения в общ размер от 158 722,29лв. по втория ревизионен акт. Законодателят е определил като обективен измерител за възнаграждението на адвоката материалния интерес. На основание параграф 1 от ДР и по аргумент от чл.9 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението на адвоката без процесуално представителство пред съда е 3/4 от възнаграждението по чл.8. Така предвид данните за материалния интерес, то минималното възнаграждение е в размер на 3037 лв. за първото ревизионно производство и 3087 лв. за второто ревизионно производство. Що се касае до възражението на ответника за обема на правната защита, то това е въпрос, който преценява упълномощеният адвокат. Посочените размери са минимални и в случая не са надвишени, доколкото за подадените възражение и жалбата по първото ревизионно производство се претендира 3 000 лв., а във второто ревизионно производство - 6 000 лв.

Предвид изложеното, съдът следва да приеме, че исковата претенция за възнаграждения на адвоката в размер на 9 000 лв. за възражения и жалби в двете ревизионни производства, довели до отмяната и на двата ревизионни акта, следва да бъде уважена. Налице са всички предпоставки - незаконосъобразен акт, претърпяна вреда и преки, а причинна връзка с отмяната на актовете.

По исковата претенция за вреди в размер на 6 840 лв., представляващи разходи за адвокатски възнаграждения в рамките на производства във връзка с актове на публичния изпълнил, съдът приема следното:

1.За жалба от дата 17.12.2019г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 ДОПК № С190022-023-0003512/28.11.2019г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С.. ищецът претендира, че е заплатил 800 лв. По тази жалба според ищеца директорът на ТД на НАП С. постановил мълчалив отказ Срещу този отказ била изготвена и депозирана жалба до съда , образувано адм.д. 576/2020г. за обжалването ищецът платил 30 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 600лв.

По посоченото дело с Решение № 2019/13.04.2020г. на съда , била отхвърлена жалбата на ищеца срещу Решение ПО-150/20.12.2019г. и ищецът бил осъден да заплати 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът твърди, че жалбата, за която се претендира, че е заплатено адвокатско възнаграждение е посочена като изготвена от ищеца. Също ответникът претендира, че

в случая няма отменен като незаконосъобразен акт.

2. За изготвянето на молба до публичния изпълнител в хипотезата на чл.121, ал.4 ДОПК за вдигане на всички запори върху банкови сметки - ищецът заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Не било направено нищо, а впоследствие било отправено искане от 11.11.2020г. , за което ищецът платил 300 лева адвокатско възнаграждение.

3. Срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 20022-023-0003405/16.11.2020г. била подадена жалба от дата 15.12.2020г., за която правна работа ищецът платил 800 лв. за адвокатско възнаграждение. Директорът на ТД на НАП постановил мълчалив отказ, във връзка с което била подадена жалба до съда и образувано адм.д. 496/2021г. на АССГ за което заплатил адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 3200лв., държавна такса 10 лв. По това дело С решението по посоченото дело - № 3382/25.05.2021г. постановлението е отменено, а ответника е осъден да заплати на ищеца сумата от 560 лв. за разноски, като е прието от съда, че претенцията за 3200 лв. е прекомерна, присъдени са 550 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за разноски.

4. Срещу Постановление №С210022-023-0001713/16.06.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП била подадена жалба до директора на ТД на НАП, за което ищецът заплатил адвокатско възнаграждение от 800лв.

Ответникът възразява, че директорът на ТД на НАП се е произнесъл по тази жалба с Решение № ПО-68/01.07.2021г., което било обжалвано и образувано адм.д.7205/2021г. на АССГ, по което жалбата е оттеглена и съдът осъдил ищеца да заплати на НАП - с Определение № 10 249/21.12.2021г. Отделно от това с Определение № 8809/10.11.2021г. по същото дело, съдът е прекратил производството поради оттеглянето на жалбата. Следователно, тук също няма отменен като незаконосъобразен акт.

Следователно исковата претенция в разглежданата част следва да се уважи частично. Само Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 20022-023-0003405/16.11.2020г. е отменено, а ищецът претендира, че е платил разноски 800 лв. за адвокатско възнаграждение за обжалването му по административен ред пред директора. Съдът намира, плащането на сума за доказано, предвид чл.4, ал.1 и ал.2 на договор за правна защита и съдействие от 11.12.2020г. на лист 67 от делото. Видно от жалбата по административен ред - на лист 66 от делото, същата е изготвена от името на ищеца чрез адв. Ш.. В случая няма възражение за несъразмерност, съдът следва да уважи искането за присъждане на 800 лв. имуществени вреди, а в останалата част - в размер на 6040 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

Следователно, при иск за присъждане на имуществени вреди общо в размер на 15 840лв., същият е основателен в размер на 9 800 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане, а в останалата част до пълния предявен размер, следва да се отхвърли като неоснователен- не е доказана предпоставката незаконосъобразен акт на

публичен изпълнител .

По исковата претенция за неимуществени вреди- в размер на 10 000 лв.

Ищецът претендира тези вреди поради продължилото срещу него ревизионно производство повече от 2 години. в хода на описаната процедура по ревизията му, бил наложен запор на банковата му сметка за огромна сума - 476 310,44 лв., към 13.09.2021г. имал запори за 300 000 лв. Претендира неимуществените вреди на основание негативни изживявания ,пряко свързани с незаконосъобразните действия на ответника, изпитвал силен стрес и страх, че ще му бъдат определени публични задължения в огромен размер, които няма как да изплати. Тези отрицателни чувства довели до затвореност, отчужденост, апатия, липса на желание за общуване и други такива. Имал проблеми с концентрацията и желанието за работа , сънят му бил нарушен значително, получил високо кръвно налягане, сърцебиене, главоболие и отпадналост вследствие на безсъние. Наложило се да приема медикаменти и обезболяващи. Ищецът станал избухлив раздразнителен, променял често настроението си. Отрицателните изживявания се натрупвали с всеки издаден от органите по приходите акт. Претендира, че част от тези вреди се търпят и до момента на подаване на исковата молба. Ищецът не е възстановил пълноценния си сън, често изпитвал безпокойство и други такива. Също ищецът изпитвал и социални неудобства заради невъзможността да ползва сумите по сметките си. Счита, че обезщетение в размер на 10 000 лв. ще репарира вредите.

Ответникът претендира, че за тези вреди ищецът не е ангажирал медицински документи, с които да докаже описаното в исковата молба състояние на ищеца С оглед на това не можело да се приеме, че описаното в исковата молба емоционално състояние е реално проявено. Въпреки връчения препис от отговора на исковата молба с посоченото оспорване, ищецът не ангажира медицински доказателства а само свидетелски показания за състоянието си.

Следва да се посочи, че ревизията срещу ищеца е възложена със заповед за възлагане на ревизия от дата 22.11.2019г., заповедта е връчена същия ден на ищеца, видно от решение на директора. Приключило е с издаването на решението от 07.09.2021г. от директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика, с което е отменен вторият ревизионен акт срещу ищеца.

При разпита на свидетеля Д. Т., който познава ищеца от 16 години и поддържа приятелски и чести контакти. Ищецът споделял на свидетеля че е в безизходица не знае как ще се оправи от това нещо, чествал се зле. След завършване на ревизията се срещнали и ищецът прегърнал свидетеля бил изключително щастлив и казал "свърши се". Ищецът показал на свидетеля запор за сума малко под половин милион лева, за пръв път го виждал със сълзи в очите. Ищецът не можел да обясни защо е толкова голяма сумата по запора, свидетелят опитал да го успокои, но не можал. Ищецът споделял на свидетеля, че имал проблеми със съня ,липса на апетит не намирал

спокойствие. Посоченото състояние на ищеца описва като коренна промяна, преди бил радушен човек, който никога не се оплаквал, в момента старият му приятел се връщал.

По делото е разпитана Е. М., която живее на съпругески начала с ищеца - от 3 години. Същата знае за ревизията срещу ищеца от края на 2019г. Според нея ищецът се затворили, изключително притеснен, изнервен, не общувал, не искал да разговаря с никого, дори с нея говорел много трудно, карали се доста, защото се ядосвал за всякакви дребни неща на които преди не обръщал внимание. Вдигал високо кръвно, имал главоболие доста често, не можел да спи и вземал хапчета за сън успокояващи билкови и хранителни добавки. Така се държал с всички - с родителите му и с приятели. Въпреки ангажирания адвокат, Ф. изпитвал огромно притеснение как би могъл да се справи, това била първата ревизия и никога не се сблъсквал с такива проблеми. Притесненията идвали от това, че имал заповед за запор на банковата му сметка, което му създавало доста затруднения, не можел да плаща нищо, издържали се с доходите на свидетелката, а ищецът получавал пари в брой. Посочва, че все още не е преодолял шока от получения заповед за 470 хил. лева. Това го накарало още повече според свидетелката "да изпадне в депресия", защото се чудел как да намери изход от тази ситуация. Преди това бил изключително весел човек, в момента продължавал да е затворен в себе си.

Следва да се посочи, че единственото постановление на публичния изпълнител, отменено като незаконосъобразно, е от дата 16.11.2020г., но със същото е наложено обезпечение за сумата от 181 148,96лв. общо за главница и лихви. По делото не се съдържа постановление на публичния изпълнител за наложено обезпечение в размер на 470 000 лв. във връзка с процесните ревизионни производства срещу ищеца. В исковата молба не са изложени твърдения и обстоятелства конкретно постановление на публичния изпълнител, с което е наложено обезпечение в този размер.

В казуса по делото претенцията за неимуществени вреди е ограничена само до последиците за ищеца от двете ревизионните производства срещу него – започнали на 22.11.2019г. с издаването на заповедта за ревизия, връчена същата на дата и приключили на 07.09.2021г. – с отмяната на втория ревизионен акт. И неимуществените вреди могат да се претендират само от незаконосъобразни актове - в случая това са производствата, приключили с отмяната на двата ревизионни акта и производството, приключило с отмяната на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 20022-023-0003405/16.11.2020г. за сумата от 181 148,96лв.

Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. Съдът намира, че действително ищецът е претърпял негативни емоции от посочените незаконосъобразни актове на органите по приходите, но същите не са в претендираните интензитет и

видове, описани в исковата молба. Така не се установи да имал проблеми с желанието за работа и с концентрацията, също не се доказва, че е приемал медикаменти, доколкото под това понятие се разбират лекарствени продукти. Свидетелката М. не свидетелства за това нито другият свидетел. Ищецът е приемал хранителни добавки за високо кръвно и сън. Също няма данни, че ищецът е преживял "страдание и стрес", както се твърди в исковата молба, доколкото тези понятия са медицински. Ищецът не е ползвал медицинска помощ, видно от данните, изложени от свидетелката М. е ползвал само добавки за сън и високо кръвно и е ходел всеки ден на работа. Също ищецът е получавал подкрепа от близкия си кръг. Нормално е да има притеснения и поведение, като описаното от свидетелите, в това число раздразнителност, затвореност и притеснение за изхода от ревизията срещу него, въпреки наетия адвокат. Съдът съобрази и твърденията, че описаното поведение на ищеца съществено се различава от обичайното му.

Неимуществените вреди следва да се определят малко над средното от претендирания размер и по справедливост - 7 500 лв., в това число предвид, че се касае за период от 650 дни, от 22.11.2019г. до 07.09.2021г., през който са проведени двете ревизионни производство срещу ищеца. Съдът намира този размер за справедлив и съответен на доказаните негативни преживявания.

На основание изложеното, искът за неимуществени вреди следва да се уважи в размер на 7 500 лв., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба 25.11.2021г., до окончателното изплащане и отхвърли за сумата до пълния предявен размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба.

При частичното уважаване, съответно отхвърляне на иска, на ищеца се следват и частично разноски.

Ищецът е претендирал 3 510 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Възнаграждението се оспори като прекомерно. Съобразно предявения материален интерес - иск за 25 840 лв., възнаграждението е 1305,20лв. съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът намира, че на ищеца следва да се присъди за разноски за адвокатско възнаграждение сумата от 2000 лв., която съответства и на частично уважения иск - 66,95% от предявения, и 10 лв. за държавна такса, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ.

От ответника също е претендирано юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП. Съобразно отхвърлената част на исковете и съдът като съобрази, че се касае за материален интерес над 10 хиляди лева при максимално възнаграждение от 540 лева, съразмерно на отхвърлената част от иска на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 185 лева, на основание чл.10, ал.4 зОДОВ вр. чл. 37 от закона за правната помощ и чл.25, ал.1 и ал.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите със седалище в [населено място], да заплати на Ф. Р. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], на основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди във вр. с чл. 19, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите, и на основание незаконосъобразността на във връзка с възложена на 22.11.2019г. ревизия на ищеца, продължила до отмяната на втория ревизионен акт на 07.09.2021г.

1) за имуществени вреди сумата в размер на 9 800,00 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за подаване на жалби и възражения в производства по административен ред, приключили с отмяната като незаконосъобразни на Ревизионен акт № Р-22221419007499-091-001/20.07.2020г. и Ревизионен акт №Р-22002220006316-091-001/15.06.2021г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП - С., отменени от директора на Дирекция обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП - С., и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 20022-023-0003405/16.11.2020г. за сумата от 181 148,96лв., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., отменено от съда, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба 25.11.2021г. до окончателното ѝ плащане

2.за неимуществени вреди сумата в размер на 7 500 (седем хиляди и петстотин) лева, претърпени от ищеца вследствие на незаконосъобразните актове на органите, конкретно посочените в т. 1, и за периода на ревизията на ищеца, възложена на 22.11.2019г. и приключила на 07.09.2021г., ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба - 25.11.2021г. до окончателното ѝ плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ф. Р. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Националната агенция за приходите със седалище [населено място], предявените икове до пълния размер - за имуществени вреди за разликата над 9800,00 лв. до 15 840 лв. и за неимуществени вреди за разликата над 7500 лв. до 10 000 лв. ведно със законната лихва, считано от 25.11.2021г. до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите със седалище в [населено място], да заплати на Ф. Р. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата от 2010,00 лева за разноси.

ОСЪЖДА Ф. Р. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на Националната агенция за приходите със седалище в [населено място] сумата от 185,00 лева за разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: